

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСИТЕТ

ГАЗЕТА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСИТЕТА ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ

№ 33 (780)

Аўторак, 13 лістапада 1990 г.

Газета заснавана
ў верасні 1969 года

Выходзіць раз у тыдзень

Цана
2 кап.

ЭКАНАМІЧНАМУ ФАКУЛЬТЭТУ — 20 ГАДОЎ

31 лістапада 1970 года існуе эканамічны факультэт як самастойная структурная адзінка Гомельскага ўніверсітэта. Асноўнай пазіцыяй таварнай прадукцыі любой навучальнай установы з'яўляюцца яго выпускнікі, іх творчы і прафесіянальны патэнцыял. Усяго за гісторыю факультэта было зроблена 16 выпускаў спецыялістаў. Дыпломы эканамістаў і інжынераў-эканамістаў атрымалі 2555 чалавек, з іх 176 скончылі ўніверсітэт з адзнакай. Выкладчыкамі факультэта вялася таксама падрыхтоўка студэнтаў па завочнай і вярхоўнай форме навучання.

СТАЛАСЦЬ

У перыяд свайго станаўлення факультэт пастаянна меў падтрымку з боку рэктарата і грамадскіх арганізацый. Імкненне да авалодання ведамі, прафесійнага станаўлення, высокая актыўнасць ва ўсіх відах шматграннай студэнцкай дзейнасці выдзялялі адрознівалі нашых выпускнікоў, якія паспяхова працуюць ва ўсіх галінах нашай рэспублікі і за яе межамі. Так, народным дэпутатам БССР, старшынёй камісіі па працы і сацыяльнай абароне працоўных Вярхоўнага Савета БССР выбраны першы сакратар камітэта ЛКСМБ факультэта А. В. Сасноў, кіраўнікам жыллёва-эксплуатацыйных рамонтных трэстаў раёнаў г. Гомеля працуюць В. Д. Жосткін і А. І. Сенин, намеснікамі генеральных дырэктараў па эканоміцы ВА «Гомсельмаш» і шклозавода імя М. В. Ламаносава — В. Б. Нічыпаровіч і Ю. Л. Ільёў, начальнікамі эканамічных аддзелаў заводаў — Т. С. Курыліна, М. І. Мельнікаў, В. І. Цімашэнка, Р. Е. Лапіцкая, А. А. Лішч і многія іншыя.

Сярод выпускнікоў факультэта — 25 кандыдатаў эканамічных навук, многія з якіх засталіся працаваць на родным факультэце, а таксама выкладаюць у іншых ВНУ г. Гомеля. Нашых выпускнікоў можна сустрэць на кіруючай саветчай, гаспадарчай, камсамольскай і прафсаюзнай рабоце: А. А. Савіцкі, У. Д. Цімашэнка, У. І. Дзюбо, М. М. Бордак, В. А. Івгена, А. П. Дамарацкі, В. Г. Кандрашын і інш.

У сучасных умовах, калі прапагандаецца пачаць стабілізацыю народнай гаспадаркі і пераход эканомікі на рыначныя адносіны, ідзе інтэнсіўны працэс абнаўлення інфармацыі, веды гутка «старэюць» і таму распрацоўваюцца новыя вучэбныя планы, змяняецца структура і змест вучэбных дысцыплін. Скарачэнне колькасці вучэбных заняткаў у тыдзень, свабоднае наведванне лекцый, ліквідацыя інстытута куратараў акадэмічных груп, развіццё падрыхтоўкі спецыялістаў па дагаворам і інш. — у апошні час у сувязі з гэтым выдзелены ўказы і пастановы, якія зацвердзілі змяненні ў студэнцкім жыцці. Асабліва ўвага была ўдзелена развіццю самакіравання, удзелу студэнтаў у рабоце саветаў ВНУ і факультэтаў.

Усе гэта па-новаму ставіць характар узасмаадносін выкладчыкаў і студэнтаў, патрабуе пошуку і ўкаранення новых форм арганізацыі вучэбнага працэсу і павышэння яго эфектыўнасці з мэтай падрыхтоўкі канкурэнтаздольных спецыялістаў, якія карыстаюцца попытам ва ўмовах рынку працы. Зараз выпрацоўваюцца стратэгія і тактыка развіцця факультэта з улікам індывідуальнай спецыфікі нашага рэгіёна.

Галоўнай мэтай адукацыі эканамістаў становіцца не веды, а дзеянні. З гэтых пазіцый у вучэбным працэсе ўсё часцей выкарыстоўваюцца такія паняцці як «рынак», «маркетынг», «арэнда», «менеджырызм» і інш., на занятках усё часцей гучаць новыя імяны эканамістаў і арганізатараў вытворчасці, якія раней незаслужана ігнараваліся.

У цяперашні час на факультэце займаецца 737 студэнтаў і працуе 50 выкладчыкаў. Стабілізаваны прымём з 2 груп па кожнай з 3 спецыяльнасцей, прадстаўленых на факультэце.

На факультэце ствараюцца ўмовы для ўсебаковага развіцця асобы студэнта. Пасля спаду ўзрастае грамадская актыўнасць студэнтаў, пашыраецца іх удзел у навуковай рабоце, самадзейнасці, спорце.

Падводзячы вынікі работы факультэта за 20 год і крытычна ацэньваючы яго цяперашняе становішча, калектыв выкладчыкаў, супрацоўнікаў і студэнтаў ясна бачыць свае недахопы і промахі і сумеснымі намаганнямі траты іх ухільляюцца.

І. ТРАЦЬСЬКІ,
дэкан эканамічнага факультэта, дацэнт.

З эканамічным факультэтам звязана ўся мая працоўная біяграфія. Канешне, хацелася б, каб у факультэце, дзе вучышся і працуеш, была салідная рэпутацыя, каб аб выпускніках і выкладчыках адклікаліся з павагай і ў вобласці, і ў рэспубліцы, каб гэта імя ведалі і за яе межамі. Я адказваю за свае словы, што гэта не прыходзіць само сабой: патрэбны гады, трэба працаваць, выхоўваць у сабе адказнасць не толькі за сябе, але і за факультэт, дзе цябе вучылі. Хачу звярнуцца да сённяш-

РЕПУТАЦЫЮ СТВАРАЦЬ САМІМ

ніх студэнтаў і да выпускнікоў: ніколі не гаварыце дрэнна аб сваім факультэце. Тым самым вы кідаеце цень перш за ўсё на самога сябе. Кожны тут бярэ ведаў столькі, колькі можа ўмясціць, асэнсавачь,

унесці. За тыя гады, што я працую, мне даводзілася сустракацца з калегамі з многіх ВНУ нашай краіны. І нават, як гэта цяпер модна падкрэсліваць, замежнымі. І, калі я бачыла прабелы ў сваёй адукацыі, то я абавязчвала ў гэтым перш за ўсё сябе.

Давайце разам ствараць рэпутацыю эканамічнага факультэта.

Л. АКСЕНАВА,
выпускніца 1975 г., дацэнт
кафедры «Эканоміка і сацыялогія працы».

ІНТЭРВ'Ю

«...ВУЧЫЦЕСЯ, ТВАРЫЦЕ—

Зазірнем у адміністрацыйны корпус вытворчага аб'яднання «Гомсельмаш». Сярод вядучых спецыялістаў — выпускнікі нашага ўніверсітэта: В. Б. Нічыпаровіч, намеснік генеральнага дырэктара па эканоміцы завода, А. М. Камароў — начальнік ПЭУ і яго намеснік М. С. Меляшчэня, А. І. Маторанка — вядучы эканаміст завода і інш.

Даведаўшыся аб тым, што ў студэнтка эканамічнага факультэта ГДУ, А. М. Камароў і М. С. Меляшчэня ахвотна згадзіліся ўдзяліць мне крыхачку часу і адказаць на пытанні.

— Якім павінен быць выпускнік эканамічнага факультэта з практычнага пункту гледжання?

— У першую чаргу — самастойным. Малады спецыяліст павінен умець рызыкаваць, але трэба разумна рызыкаваць.

— Ці пмат даводзіцца перавяртацца, працуючы на вытворчасці?

— Так. Для паспяховай работы на вытворчасці неабходна ведаць з асноўных тры-чатыры прадметы, але

веды павінны быць больш глыбокімі, трэба ўмець вучыцца самому, а не прытрымлівацца праграмы. Курс навучання павінен быць больш інтэнсіўным. Абавязкова павінна быць вытворчая практыка два разы ў год і на адным прадпрыемстве, каб не страціць сэнс тэарэ-

УСЁ ў ВАШЫХ РУКАХ!»

тычнай падрыхтоўкі. Ужо з першых дзён работы бачна, што тэорыя адстае ад практыкі.

— Якім павінен быць сучасны эканаміст?

— Адукаваным. І, безумоўна, расчутым. Сапраўдны спецыяліст павінен дзейнічаць самастойна, а не па перы, думаць на больш высокім узроўні, чым эканаміст «па дыплому».

Сучасны эканаміст павінен ведаць не толькі эканоміку сваёй краіны, але і сур'ёзна займацца вывучэн-

ні вясёлы «Першакурснік», ні сесі з іх бяссоннымі націмі і нязмысленым шпаргалкамі, ні студэнцкія КВЗ.

Памятаюць былыя студэнты і сваіх выкладчыкаў — тых, хто дапамог стаць іх творцамі сваёй справы.

«Ва ўніверсітэце было ўсё цікава, — так адказалі мае субяседнікі, — вучыцеся, тварыце — усё ў вашых руках!»

Інтэрв'ю ўзяла
Іна СЦЯПАНЧЫКАВА,
студэнтка гр. БУ-21.

ХРОНІКА

Загадам на ўніверсітэце намеснікам дэкана эканамічнага факультэта назначаны дацэнт кафедры эканамічнай інфарматыкі і АСК Багданаў Міхаіл Іванавіч.

Рэктарат, партком, грамадскія арганізацыі ўніверсітэта, кафедра наменкай і французскай моў гарача віншуюць выкладчыцу названай кафедры ГАЗЫРЬЛЕНКА Таццяну Гаў-

ВІНШУЕМ!

рылаўну з паспяховай абаронай дысертацыі на атрыманне вучонай ступені кандыдата філагічных навук.

НА АРГАНІЗАЦЫЙНЫМ ПАСЯДЖЭННІ КАМІТЭТА КАМСАМОЛА

Пасля нечарговай XII агульнаўніверсітэцкай камсамольскай канферэнцыі, якая адбылася 30 кастрычніка, у пачатку лістапада прайшло арганізацыйнае пасяджэнне камітэта ЛКСМБ ГДУ. Намеснікамі сакратара камітэта ЛКСМБ ГДУ А. Мацвеева, выбранага на XII канферэнцыі, сталі Мікалай

Васюк, начальнік штаба працоўных аб'яднанняў моладзі, і Сяргей Дашкевіч. Факультэт дэлегаваў у састаў камітэта ЛКСМБ сваіх прадстаўнікоў.

На пасяджэнні вызначаны асноўныя напрамкі работы камітэта камсамола і выбраны адказныя за іх. У састаў камі-

тэта ЛКСМБ увайшлі:

МАЦВЕЕВ Анатоль — сакратар камітэта камсамола;

ВАСЮК Мікалай — начальнік штаба працоўных аб'яднанняў моладзі;

ДАШКЕВІЧ Сяргей — нам. сакратара;

ЖЫЛІНСКАЯ Ірына — студэнтка I курса геалагічнага фа-

культэта (прэс-цэнтр);

ЯЦКОВА Алена — студэнтка II курса эканамічнага факультэта (культмасаў сектар);

ГАПЕЕВ Вячаслаў — студэнт IV курса фізічнага факультэта (АКАД);

БОЛСУН Святлана — студэнтка IV курса біялагічнага факультэта (шэфскі сектар);

ЗСМАНОВІЧ Яўген — студэнт IV курса гістарычнага факультэта (ваенна-спартыўная работа);

ДАВЫДАЎ Дзяніс — студэнт II курса фізічнага факультэта (Цэнтр вывучэння грамадскай думкі);

КАВАЛЕЎСКАЯ Марына — студэнтка III курса філагічнага факультэта (праца ў інтэрнатах).

ДА «ДЗЕН ЭКАНАМІСТА»

Далі інтэрв'ю

«ЭКАНАМІЧНЫЯ ВЕДЫ ПАТРЭБНЫ ЎСІМ», —

скажэце Міхаіл Іванавіч Савянок, адказны арганізатар абласнога камітэта Кампартыі Беларусі. На партыйнай рабоце 1 год. Раней працаваў эканамістам, загадчыкам фінансавога аддзела райвыканкома, намеснікам старшын райвыканкома.

— Як атрымалася, што вы, эканаміст, знаходзіцеся на партыйнай, ідэалагічнай рабоце? Як спатрэбіліся веды, атрыманыя ў час вучобы?

— Чыстай палітыкі, ідэалогіі і эканомікі ў грамадстве проста няма. Усе гэтыя катэгорыі песна ўзаемазвязаны. Таму што для таго, каб прыняць якія небудзь рашэнні, трэба заўсёды існаваць з эканамічнымі і палітычнымі вынікамі. А для гэтага патрэбна далёка не ў апошнюю, а, напэўна, у першую чаргу веданне эканомікі. Сёння партыя не адмаўляецца ад уплыву на сацыяльна-эканамічныя працэсы, якія адбываюцца ў вобласці. Многачаснае дасягненне з вялікай цяжкасцю. Нашыя апаненты хочучы адхіліць партыю ад гэтага, ператвараюць яе гэтым самым у нейкі дыскусійны клуб. Але партыя толькі тады атрымлівае падтрымку і карыстаецца папулярнасцю ў насельніцтва, калі паспяхова вырашае праз сваіх прадстаўнікоў у органах дзяржаўнай улады эканамічныя праблемы.

Не ў баку мы і ад рашэння маладзёжных праблем. Нядаўна на справаздачна-выбарнай партыйнай канферэнцыі дэлегаты выказаліся ў падтрымку раўнапраўнага і актыўнага ўдзелу моладзі ў палітычным жыцці, рашэнні праблем сацыяльна-эканамічнага развіцця вобласці, яе гарадоў і раёнаў.

пашырэння грамадзянскіх правоў моладзі, ўвядзення сацыяльных гарантый яе абароны ва ўмовах рыначных адносін, у падтрымку сацыяльна грунтоўных маладзёжных ініцыятыв.

На гэтай жа канферэнцыі прыняты зварот у адрас кіраўніцтва краіны, які датычыцца чарнобыльскіх праблем, а таксама праблем вобласці, якія ўзнікаюць па гэтай прычыне ў сувязі з пераходам да рыначных адносін.

Так што, работа шматбакая. І, напэўна, трэба сказаць, што кожны камуніст у нейкай меры павінен быць партыйным работнікам. А веды, атрыманыя ва ўніверсітэце, — добрая падстава для гэтага.

— Студэнцкае сяброўства. Ці захаваўся яно?

— З многімі аднакурснікамі падтрымліваю добрыя, сяброўскія адносіны. Канешне, гэта не тое, што было ў студэнцкія гады, калі радасці і горам дзяліліся, як гаворыцца, палам, калі штодзень бачыліся адзін з другім то ў чыталіцы, то на лекцыі. Ужо больш 11 гадоў прайшло пасля заканчэння ўніверсітэта, але заўсёды пры сустрэчы з аднакурснікамі гучаць адны і тыя ж пытанні: «Наго з нашых бачыў? Якія навіны ў іх?», «А памятаеш?», «А ведаеш?» і г. д.

— Яносе месца займаў факультэт сродку іншых факультэтаў універсітэта?

— У гады вучобы наш факультэт заўсёды займаў вядучае месца ва ўніверсітэцкім саборніцтве: у спартыўных саборніцтвах, конкурсах «Ану, першакурснік!», самадзейнасці, конкурсах алімпіадаў будаўніцтва, КВЗ і г. д. Многія рэбяты ўдзельнічалі ў гэтых мерапрыемствах з вялікім энтузіязмам.

Памятаю такі выпадак са студэнцкага жыцця. На першым годзе вучобы, у 1974 г., быў на курсе арганізаваны лёгкаатлетычны крос. Ну, канешне, у кожнага розная падрыхтоўка. Як і ва ўсе гады, саборніцтва праходзілі ў студэнцкім парку. І вось пасля першага круга адстаў адзін наш спартсмен. Пасядзеў, алпачнуў, пакуль мы яшчэ адзін круг прабеглі, а на апошнім вітку рашучы фінішаваць з намі. Вынік паказаў добры. А пасля курсавога кросу быў адбор лепшых на факультэцкі саборніцтва. Вось яго і запісаў. Колькі ён не адмаўляўся, колькі не тлумачыў, нікога не пераўраўнуў. Давялося бегчы зноў.

З вялікай павагай ўспамінаю сваіх выкладчыкаў: Н. І. Волкаву, Я. А. Семенчука, А. І. Максімовіча, У. П. Бабына, І. П. Трапезускага. Ведаю, што і зараз іх лекцыі, практычныя заняткі з задавальненнем наведваюць студэнты.

Увесь час цапляўся веданне эканомікі. І асабліва важна ведаць яе сёння кіраўніку спецыялісту, начальніку цэха, майстру, ды і радавому рабочаму, кааператару. Таму, я думаю, што на базе эканамічнага факультэта можна было б стварыць міжведамасны факультэт павышэння эканамічнай адукацыі. Тут можна было б арганізаваць заняткі для народных дэпутатаў усіх узроўняў.

«ЗАДАВОЛЕН СПЕЦЫЯЛЬНАСЦЮ, РАБОТАЙ», —

гаворыць Уладзімір Іванавіч Дзюбо, старшыня Полацкага райагпрама.

— Якія перамены адбываюцца на прадпрыемствах?

— Наша аб'яднанне ўключае 30 гаспадарак і прамысловых прадпрыемстваў. Перад намі стаіць задача — стаць самастойнымі. Але да гэтага мы яшчэ не гатовы, таму што самастойнасць дасягнуць не толькі правы, але і вялікую адказнасць. Я і вялікую адказнасць, што толькі прыхільнік таго, што толькі разнастайнасць форм уласнасці найлепшым чынам будзе садзейнічаць эфектыўнаму выкарыстанню вытворчага патэнцыялу.

— Якія якасці з практычнага пункту гледжання павінен валодаць выпускнік эканамічнага факультэта?

— На мой погляд, эканаміст павінен мець больш глыбокія веды і статус. Узровень камп'ютэрызацыі, веды ў галіне фінансаў павінны адпавядаць сучасным патрабаванням. Дзеляваць якасці могуць развівацца, дзякуючы замацаванню кожнага студэнта за канкрэтным выкладчыкам.

— Студэнцкае сяброўства... Ці захаваўся яно?

— Канешне, захаваўся! Сазнавальна, сустракаемся. У мінулым годзе прынялі ўдзел у КВЗ на «Днях эканаміста».

— На мой погляд, была адной з лепшых на факультэце. Можна мне пашанцавала ў гэтым плане. Вось вырашылі сабрацца і зараз. Наперадзе — сустрэча з сябрамі, падрыхтоўка да КВЗ.

— Перад выпускнікамі факультэта стаіць пытанне: у якой сферы эканомікі патрэбна сваё дзейнасць?

— Сёння, на мой погляд, самая прагрэсіўная — арэнда. Стварэнне акцыянерных таварыстваў, якія прабуюць выйсці на ўзровень кампетэнтнасці работнікаў, знаходзіцца ў перспектыве. Арэнда — пераходны момант да акцыянернага таварыства. Яна дае магчымасць за два гады пакрыць даўгі, падвоіць прыбытак і выкупіць прадпрыемства. Дарэчы, зараз я займаюся пераходам свайго завода на арэнду.

— Адносіны да перамен, якія зараз адбываюцца на вытворчасці, вартыя асабіста?

— У нас на прадпрыемстве доводзіцца сутыкацца з рознымі думкамі на гэты конт. Кансерватыры — людзі пенсійнага або перадапоўнага ўзросту. Маладзёжны людзей рынак не палюхае. Мы ведаем сабе цану. Што датычыць рабочых, то яны кажуць: «Іх хвалюе пытанне: «Што я буду мець?». Але калі б у мяне спыталі, як мне працаваць, каб больш і лепш мець, я быў бы вельмі задаволены. Думі аб перспектыве выклікаюць насцярожанасць людзей. Я лічу, што выйсце не ў поўнай рыначнай стылі. І таму мне бліжэй пазіцыя Рыжкова. Усялякія працэсы — хімічныя, біялагічныя, сацыяльныя — па-

— Гавораць, што калі ёсць хоць адзін сябар — ты ўжо шчаслівы. Студэнцкае сяброўства захаваўся. У мяне ёсць дзесяці старых верных таварышаў, да якіх можна звярнуцца ў любы момант і па любым пытанню — гэта і маральная падтрымка, і іншая дапамога.

— Вы знайшлі сваё месца ў жыцці?

— Рана падводзіць вынікі. Але ў цэлым — задаволены. Задаволены спецыяльнасцю, работай, сябрамі, тым, што побач шмат цікавых людзей, у прыватнасці, выкладчыкаў універсітэта.

Хачу павіншаваць сваіх калег, студэнтаў, выкладчыкаў эканамічнага факультэта з нашым сямейным святам — «Днямі эканаміста». Паспехаў вам, здароўя і самага галоўнага ў члэраршні момант — знайсці падыходы і ўліцца ў рыначную эканоміку.

Спадзяюся, што наш факультэт стане вядучым па падрыхтоўцы спецыялістаў новага тыпу.

«МЫ ВЕДАЕМ САБЕ ЦАНУ», —

расказвае Алег Іванавіч Цімашэнка, начальнік планаво-эканамічнага аддзела Гомельскага матэрыяльнага заводу.

— Студэнцкае сяброўства... Ці захаваўся яно?

— Канешне, захаваўся! Сазнавальна, сустракаемся. У мінулым годзе прынялі ўдзел у КВЗ на «Днях эканаміста».

— На мой погляд, была адной з лепшых на факультэце. Можна мне пашанцавала ў гэтым плане. Вось вырашылі сабрацца і зараз. Наперадзе — сустрэча з сябрамі, падрыхтоўка да КВЗ.

— Перад выпускнікамі факультэта стаіць пытанне: у якой сферы эканомікі патрэбна сваё дзейнасць?

— Сёння, на мой погляд, самая прагрэсіўная — арэнда. Стварэнне акцыянерных таварыстваў, якія прабуюць выйсці на ўзровень кампетэнтнасці работнікаў, знаходзіцца ў перспектыве. Арэнда — пераходны момант да акцыянернага таварыства. Яна дае магчымасць за два гады пакрыць даўгі, падвоіць прыбытак і выкупіць прадпрыемства. Дарэчы, зараз я займаюся пераходам свайго завода на арэнду.

— Адносіны да перамен, якія зараз адбываюцца на вытворчасці, вартыя асабіста?

— У нас на прадпрыемстве доводзіцца сутыкацца з рознымі думкамі на гэты конт. Кансерватыры — людзі пенсійнага або перадапоўнага ўзросту. Маладзёжны людзей рынак не палюхае. Мы ведаем сабе цану. Што датычыць рабочых, то яны кажуць: «Іх хвалюе пытанне: «Што я буду мець?». Але калі б у мяне спыталі, як мне працаваць, каб больш і лепш мець, я быў бы вельмі задаволены. Думі аб перспектыве выклікаюць насцярожанасць людзей. Я лічу, што выйсце не ў поўнай рыначнай стылі. І таму мне бліжэй пазіцыя Рыжкова. Усялякія працэсы — хімічныя, біялагічныя, сацыяльныя — па-

трабуюць упраўленчага ўздзеяння.

— Канешне, наша сістэма навучання і падрыхтоўкі спецыялістаў для вытворчасці не вельмі падыходзіць.

— Што датычыцца нашага кіраўніцтва, то Кебіч мне падабаецца. Але ён не рымаў у сваю каманду таго, каго хацеў.

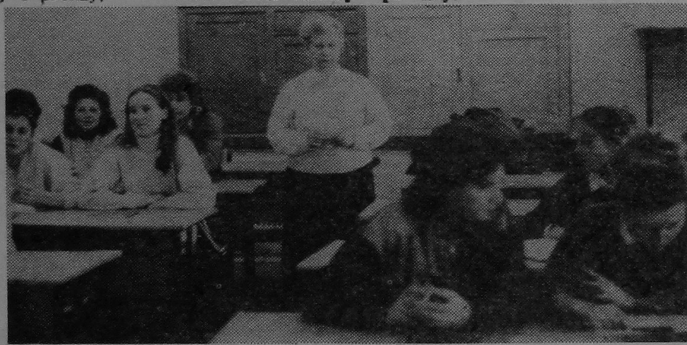
— На ваш погляд, сённяшнія студэнты адрозніваюцца ад студэнтаў старэйшага пакалення?

— Не скажу бы. Амаць такіх ж студэнтаў, як і мы. Вось толькі мінулагадні камітэт камсамола мне не вельмі спадабаўся — пасіўныя работы. Студэнты ж узаасабленне ўсёго перадавога. Самае галоўнае заключэнне да ў тым, каб знайсці і прымяніць свой талент. Складаней — знайсці. Менавіта гэтаму садзейнічаў наш дэкан Ігар Паўлавіч Трапезускі. І ўсе мы ўдзячны яму за гэта. Ненадмальна для нас было адмежаванне ад грамадскага жыцця факультэта. Асабліва запамятаўся дыспут на тэлебачанні «Хто патрэбен факультэту: выдатнікі або актывісты?». Я ўпэўнены, што грамадскае жыццё не перашкоджае студэнту авалодаць ведамі. Калі чалавек захаце мець веды — ён будзе вучыцца. Агульная падрыхтоўка студэнта дазваляе яму на «выдатна» ведаць прадметы за 3 тыдні сесіі. Ды і ў спісе размеркавання за выдатнікамі наступнымі былі нашы «актывісты».

— Аб чым вас яшчэ не спыталі?

— У чым мне пашанцавала як студэнту? Адкажу: у тым, што ў нас быў такі дэкан як Ігар Паўлавіч Трапезускі.

Гутарку з М. І. Савянком, У. І. Дзюбо, А. І. Цімашэнкам вёла Таццяна ШАЛАМІЦКАЯ, студэнтка гр. ЭСТ-33.

Шмат гадоў ва эканамічным факультэце працуе дэкан Л. С. Семенчука. Яго лекцыі заўсёды выклікаюць у студэнтаў вялікую цікавасць.

ЭКСПРЭС — АПЫТАННЕ ВЫКЛАДЧЫКАЎ

Існуе такая думка, што тэма той, над якой доўга не раздумваюць. Прытрымліваючыся гэтага пункту гледжання, напярэдадні святкавання «Дзён эканаміста» мы правялі экспрэс-апытанне.

У анкетаванні прынялі ўдзел: М. І. Багданаў, Л. К. Краснагір, Б. І. Врублеўскі, Т. М. Цімашэнка, В. У. Пугачова, Т. Д. Трапезуская, Я. А. Кажуўнік, Э. І. Лізарава.

— Вапны ўзаемаадносіны са студэнтамі?

М. І.: Студэнт — гэта асоба. Л. К.: Мае ўзаемаадносіны са студэнтамі заснаваны на спробе знайсці ўзаемаразуменне.

Б. І.: Роўныя, партнёрскія; няма любімычаў, не люблю падкаліма.

Т. М.: Я адношуся да студэнта перш за ўсё як да чалавека.

В. У.: Адношуся да студэнта як і 1.25.

Т. Д.: Галоўнае ў маіх ўзаемаадносінах са студэнтамі: даверлівасць, актыўнасць.

Я. А.: Спрабую знайсці ўзаемаразуменне і павагу.

Э. І.: Мяне называюць лібералкай, таму што не стаўлю догм.

— Некалі сляды, якія характарызуюць сённяшняга студэнта.

М. І.: Прыгожыя, знаходлівыя, добрыя.

Л. К.: Дзеляваць, разборлівыя, добравычлівыя.

Б. І.: Будучы эканаміст па-

самы праўдзівы адказ на пытанне той, над якой доўга не раздумваюць. Прытрымліваючыся гэтага пункту гледжання, напярэдадні святкавання «Дзён эканаміста» мы правялі экспрэс-апытанне.

У анкетаванні прынялі ўдзел: М. І. Багданаў, Л. К. Краснагір, Б. І. Врублеўскі, Т. М. Цімашэнка, В. У. Пугачова, Т. Д. Трапезуская, Я. А. Кажуўнік, Э. І. Лізарава.

— Вапны ўзаемаадносіны са студэнтамі?

М. І.: Студэнт — гэта асоба. Л. К.: Мае ўзаемаадносіны са студэнтамі заснаваны на спробе знайсці ўзаемаразуменне.

Б. І.: Роўныя, партнёрскія; няма любімычаў, не люблю падкаліма.

Т. М.: Я адношуся да студэнта перш за ўсё як да чалавека.

В. У.: Адношуся да студэнта як і 1.25.

Т. Д.: Галоўнае ў маіх ўзаемаадносінах са студэнтамі: даверлівасць, актыўнасць.

Я. А.: Спрабую знайсці ўзаемаразуменне і павагу.

Э. І.: Мяне называюць лібералкай, таму што не стаўлю догм.

— Некалі сляды, якія характарызуюць сённяшняга студэнта.

М. І.: Прыгожыя, знаходлівыя, добрыя.

Л. К.: Дзеляваць, разборлівыя, добравычлівыя.

Б. І.: Будучы эканаміст па-

кава, навошта яму барада. Адказ быў арыгінальным. «Вельмі патрэбна, днём я яе выкарыстоўваю ў якасці кашы, а ноччу кладу паверх коўдры».

У заключэнне размовы М. І. Багданаў пажадаў студэнтам перажыць усе цяжкасці.

Л. К. Краснагір хоча, каб кожны эканаміст атрымаў міжнароднае прызнанне як бізнесмен або менеджэр. Б. І. Врублеўскі параіў выкладчыкам быць як мага больш аб'ектыўнымі, а студэнты, у сваю чаргу, павінны авалодаць ведамі і вучыцца дабра.

Пажаданне Т. М. Цімашэнкі было кароткім, але цёлым: «Шчаслівага жыцця вам, студэнты!»

«Не губляйце бадзёрасці і веры ў лепшае ў гэты няпросты, дзяккі час. Не забывайце аб тым, што ў які б складаны час юнацтва не прышлось, яно адно, не губляйце прысутнасці духу і той беспашанасці, якая ўласціва студэнтам», — гэтыя прыгожыя словы сказаў Я. А. Кажуўнік.

Т. Д. Трапезуская пажадала студэнтам актыўнасці і імкнення.

Гутарку вёла Іна СЦЯПАНЫЧЫКА, студэнтка гр. ВУ-21.

ЛІТАРАТУРНАЯ

старонка

Николай РОДЧЕНКО

Иван ХАРЛАМОВ

К старшему брату, доценту местного вуза, заехал брат младший. Спешил на «Жигулях» из Москвы насладиться южным бархатным сезоном: отгулов вместе с выхаживания набралось больше недели. Гость не вышел хозяина дома и поэтому прикатил на кафедру. А тут, хотя студентов стационара и нет, на картошке, — полным ходом идёт сессия с первокурсниками-установочниками и выпускниками.

— Минут пятнадцать обожди, — сказал старший брат. — Занятия я уже провел, но две студентки просят принять экзамен досрочно.

Младший напросился присутствовать: я, дескать, тоже преподаватель вуза, хотя и технического. Что ж, пусть поучится.

Первая студентка — уверенная в себе брюнетка в темном, едва ли не в официальном костюмчике и с короткой причёской, из-под которой в противоположность строгому взгляду не без озорства мигали камешки ультрасовременных серёжек, в общем посредственно ответила на теоретический вопрос — утопить её, при желании не составляло труда; затем в пух-прах разгромила Георгия Мелехова — экзаменатор после второго подобного упоминания имени героя поправил — Григорий Пантелеевич. Он, де, отщепенец, считает себя умнее других, болтается сюда-туда едва ли не как дерьмо в проруби (студентка, разумеется, говорила другими словами, крепкие выражения мы употребляем для краткости). Любопытная линия? Она прекрасно передаёт зыбкость характера Мелехова: да жини ты, наконец, или с женой, или с любовницей, не бегай взад-вперед, тут революция, тут без твоих эмоций проблем по горло. Аксёныч? Знаю, литературоведы считают её положительной героиней и доказывать такое можно. Но я в положительных образах, о чем писал Лев Толстой, нередко заключена сила дурного примера: она, видите ли, любит Григория, в это все объясняет. А что сказать, если у нас в районе сплошь и рядом такие находятся: и мужья, и жены?.. Что нам делать? Эпиграмы петь?..

— Вы, по-видимому, работаете в суде?

— В отделе пропаганды. Знаете, сейчас уборочная, понаехало студентов, а тут ещё эвакуированные. Поэтому и спешу.

Студентка получила желанную «удочку» и, довольная, поблагодарила и простившись, покинула аудиторию.

— Пожалуйста... — экзаменатор взглянул в зачетную книжку. — Фетинья Илларионовна. Вы явно из...

— Да, из Казачьего. В школе работаю. Теперь вот спешу...

Студентка слегка засмущалась. Впрочем, и без объяснений всё было ясно: беременность и, того гляди, на

последнем месяце. Её лицо, и без того открытое и добродушное, теперь носило печать особой умиротворенности и сосредоточенности: к такой учительнице детей можно послать смело — не заест и неврастениками не сделает.

Оба вопроса были освещены на удивление обстоятельно, хорошим литературным языком. Поэмы Твардовского студентка много и к месту цитировала, выше всяких похвал была раскрыта экологическая проблема в современной литературе.

— Интересно, как в вашей местности с проблемой экологии?

— Благополучно. Промышленности у нас нет, природа почти нетронута, в реке раки водятся, а они

тираться к суровым условиям окружающей среды.

— Неправильно поставлены оценки?

Младший саркастически засмеялся: — Милый, дорогой и родной! «Неправильно» — так говорили в застойные времена, до перестройки — теперь говорят «преступно»! Из-за шизофренических идей в своем черепке ты выгнал студентку, отвечающую на отлично, — а вот кого следовало бы гнать, той ты поставил положительную оценку да еще с ней любезно расшаркался. Вместо «ура» получился «караул» и наоборот...

— Но «Тихий Дон» она понимает самостоятельно, по-своему соотносит с современностью... Что же касается второй, беременной...

— Надо, родной, перестраиваться! Полностью обновляй свою педагогическую физиономию. Это, кстати, не так уж и сложно, труднее с садизмом по отношению к беременным... В Москве, кстати, тебя бы давно выгнали за такие фортели...

— Знаю.

— Вот и ладушки. Хоть и на черепе, но и до вас доползет перестройка. Так что распрощивать — кто вы да откуда? — брось! В Москве, милый, все могли бы называться секретаршами самого генерального. И что тебе?.. Пары травить, воду спускать?.. А главное — какое отношение к знаниям имеют твои распросы? Слесарь ты, плотник, больной, беременный — никакого!

— Да, московская комиссия меня бы скарчила...

— Считаю, что это уже сделано. Оставляю только твои очки в допотопной оправе. Одну из дужек, кстати, рекомендую для полноты восприятия твоей личности перевязать веревочкой. Только не капроновой, а обязательно пеньковой.

— Сделаю из лозового прутника накладку и примотая суровыми нитками. Но вернемся к беременной. Знаешь, где Казачье?

— Как не знать: два часа назад проезжал дорожный указатель. В сторону Москвы.

— Вот именно: в сторону Москвы пло радиоактивное облако. Осадки выпали именно в Казачьем и округе. Жители говорят даже, что нарочно, искусственно вызвали выпадение: Москву спасали.

— Но постой: это же в противоположную Чернобылю сторону!

— Так и должно быть: круги расходятся от центра, а не к центру. Сам же слышал, староверка говорила: заасфальтировали школьный двор, снимают грунт, вырубает кусты. А на плод в утробе радиация...

— Тут ты прав. Но лучше было прямо сказать ей об этом.

— А то она не знает! Но все равно уехала бы, там ее дом, муж, дочь. А я задержал. Под законным предлогом: прежде всего знания!

Младший брат сочувственно кивнул и усмехнулся.

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ ЭКЗЕРИСЫ

Рассказ

очень чувствительны к загрязнению.

— Так-так. А школьный двор хоть заасфальтировали?

— Ах, да!.. И грунт снимают, кусты вырубали...

— А вы читали воспоминания брата Твардовского?

— Не успела. В городе я живу у сестры, у нее взяла текст, прочитала дома. Сестра уговаривает остаться здесь, но дома же муж, 4-летняя дочка, хозяйство...

— Что ж, вы отвечали очень хорошо... Почти на «отлично», а я хочу вам поставить полную оценку. Поэтому побудьте пока у сестры, почитайте воспоминания Ивана Твардовского — они помогут по-иному взглянуть на «Страну Муравью»... Но мне приходится в любое время до, а лучше после родов...

— Вы, значит, считаете, что мне лучше...

— Да, считаю. Как и ваша умная сестра.

Студентка поблагодарила и выплыла из аудитории.

Старший брат быстро собрался. Спустился к выходу, сел в машину.

— Что-то я не слышу комментариев к экзамену?..

Москвич, и без того недовольный, ещё больше нахмурился:

— Что тут комментировать?.. Знаешь, в правилах дорожного движения есть хорошая формула: водитель должен и обязан предвидеть, что может случиться на дороге. Так вот: я предвидел, что ты будешь демонстрировать свои дурацкие педагогические экзерисы. Но чтоб такое устроило?.. Каюсь, не предвидел, хотя должен был. Картина ясная: по твоей педагогической теории ребенок еще в утробе матери должен адап-

ПЕРЕСТРОЕЧНАЯ ПРОЗА

Черныш, Мы бьемся с прошлым стойко...

А какой реформ бешут вал! Говорят, что это перестройка...

Мы же видим хаос и развал. Кто, скажите, Втолковать мне сможет. Почему все раскисало там, Что сегодня, Словно даром божьим, Стали сахар, мыло и табак? Как туман, Стоящий с небосклона, Стала зыбкой вера у людей...

Жгут их болью Листопад талонов, Дефициты, шум очередей.

В забвенье уходят хорошеды Дружбы, братства... Что же к нам пришло?

Отчужденеи наций и народов, Подозрений и конфликтов ало.

Ловко «плюрализм» Расставил сети, Чтот не каждый Слово молвить мог...

Глушат разномыслие «Известия», Ненавистью брызжет «Огонек».

Сколько у нас стало «демократов»! И, лукавая, Каждый из них идет,

Что сильнее власти бюрократы Рынок нас безжалостно занимает.

Но есть край терпения людского, Горечь нарастает...

А пока Слушаем мы речь Горбачева,

Громкие апломбы Собчака. А пока твердят нам: Перестройку!

Принял наш народ, Как в рай ключи... ..Принял! ои, принял, Да вот только

Что же от нее он получил?

В. ВОГОМОЛЬНИКОВ

СЯБРОУСКИЯ УСМЕШКИ

А. А. ФЕСЬКОВУ, философу и спортсмену.

В переселенье душ поверить Я с удовольствием готов. Когда увижу, что у двери Стоит доцент А. А. Феськов. Ведь у него душа Сократа! (И внешний облик тоже схож).

Такое мнение ректората, И так считает молодежь.

Игорь ШЛЯГО, студент IV курса матфака.

ДАРИТЕ ДЕВУШКАМ ЦВЕТЫ...

Дарите девушкам цветы — вполне нормальное явление! Пусть краше будут красоте И в этом лишь мое стремление! Дарите девушкам цветы! На них с опаской не смотрите. Быть может, в этом их мечты... Мимозы, розы... Всё дарите! Дарите девушкам цветы!

И от смущенья пусть краснеют, Горят глаза средь пестроты И щеки нежно заалют! Дарите только от души, Таких минут ведь в жизни мало,

Чтоб стук сердец звенел в тиши! Побольше лиц счастливых стало!

Дарите нежность и любовь В букетах роз, тюльпанах красных,

Чтоб жизнь искрилась вновь и вновь В очах тех сладостных, прекрасных!

ЗА ЧТО?

Я гимн воспеть готов, которым так в жизни тчтно не везло,

Миг счастья был для них так скорым — Из рук он выпустил весело... За что же жизнь отдал, «афганец»? Под пересвистом диких пуль,

Где жизнь и смерть — кромешный танец И в танке выпустил ты пулю...

Взвыванье «Стигера» ты слышал И пулеметный треск огня, Изранен ползал еле дыша,

Но смерть пришла, к себе маня... Он сухпаёк делил не братски,

Ломая черствый хлеб рукой, Делился честно, по-солдатски,

Хоть сам голодный был такой... Он с катапульты не прыгал,

Ведя горящий «грач» в огне. Он ждал того лишь только мига: «Быстрее цель в моем окне...»

В короткий час его сознание Как мегафон шепнуло то, Что ни к чему его признание

Для той, что помнит как никто. О чем тогда ты думал, воин,

Когда в атаку шел, вперед? О том, что жизни не достоин

И умереть пришел черед? Во имя правды или славы Ты умирая, клял судьбу Под шквал огня, металла,

Шептал горячую мольбу? «Тюльпачи черные» взлетали,

Гробы из цинка взял с собой. Утрату, горечь там металы, Где привозили нас с тобой.

Свои седые косы рвала У гроба мать, лежа с тобой, И жадно воздух ртом хватала,

Судьбу кляня своей мольбой. К чему ей почти и слава, Когда уж сына больше нет...

Готова ей икона, лава... Закрыт для жизни белый свет.

Незыблем край боев ужасных Сухих ветров и горьких мук.

Парней он сколько взял прекрасных И золотых, сердечных рук...

У Ленінградзе адбыўся адкрыты турнір па фехтаванню, у якім прынялі ўдзел каманды спартыўных клубаў ВНУ Масквы, Ленінграда, а таксама нашага ўніверсітэта. Гэты турнір традыцыйны. Ён праводзіўся на спартыўнай базе Ленінградскага інстытута інжынераў чыгуначнага транспарту. Гамялячанае прымаў у ім удзел ужо ў 12-ы раз.

ПОСПЕХ НАШЫХ МУШКЕЦЕРАЎ

У турніры выдатна выступіла каманда шпажыстаў ГДУ. Яна заняла першае месца. У асабістым заліку шпажыстаў пераможцам стаў студэнт факультэта фізічнай культуры Аляксандр Барысенка. Яго таварыш па вучобе і спорту Віталій Кабанецкі стаў трэцім прызёрам турніру.

Прыемна адзначыць, што ўпершыню норму майстра спорту СССР выканаў трэцякурснік факультэта фізічнай культуры Пётр Аулаў.

Каманду фехтавальшчыкаў ГДУ рыхтаваў да турніру заслужаны трэнер БССР, старшы выкладчык кафедры фізічнай культуры В. В. Лісоўскі.

Віншуем трэнера і яго вучняў з паспяховым выступленнем на прадстаўнічым турніры.

В. МАРЧАНКА,
наш выхатны карэспандэнт.

НЕ ПЕРАСТУПІЦЬ МЯЖУ.

Фота У. Чысціка.

ГРАМАТЫ І ДЫПЛОМЫ—ЛЕПШЫМ

Па выніках мінулага года клуб мастацкай самадзейнасці «Маладосць» нашага ўніверсітэта заняў 1 месца ў III Усеаюзным фестывалі народнай творчасці, а таксама стаў пераможцам абласнога агляду-конкурсу Палацаў культуры, клубаў, гарадскога фестывалю «Студэнцкая вясна-80».

За высокае выканаўчае майстэрства, прадэманстраванае на гэтых фестываліх і конкурсах, творчыя калектывы ўніверсітэцкага клуба, асобныя выканаўцы ўдасцелі Дыпламы, граматы, заахвочаны грашовай прэміяй.

Пасля святочнага канцэрта, прысвечанага 73-й гадавіне Вялікага Кастрычніка, які адбыўся ў актавай зале ГДУ, узнагароды пераможцам уручыла старшыня прафкома студэнтаў Н. Колышова.

Дыпламаў і граматы ўдасцелі народныя танцавальныя калектывы «Радзімычы» (кіраўнік А. Лысянкоў), харавая капэла «Дзяніца» (кіраўнік М. Казлоў), камерны аркестр «Дывертэсмент» (кіраўнік М. Герман), Л. Я. Палакоў, дацэнт кафедры алгебры і геаметрыі, А. Хадалевіч, выкладчык гэтай жа кафедры, М. Канякіна з факультэта фізічнай культуры, а таксама артысты народнага тэатра «Лястэрка» І. Ліпай, Антоўка, Узнагароды атрымалі таксама студэнты эканамічнага і біялагічнага факультэтаў І. Шліпенка, А. Сілін і інш.

ПРАГРАМА

«ДЗЁН ЭКАНАМІСТА»

16.11.90 г.

З 13.30 праводзіцца розыгрыш латарэй.

У 15.30 пачнецца прэсканферэнцыя «Дацэнты-студэнты, студэнты-дацэнты».

17.11.90 г.

Аўкцыён — пачатак у 17.00.

Канцэрт.

Дыскатэка.

18.11.90 г.

КВЗ—пачатак у 18.00.

З 14.11.90 г. па 17.11.90 г.

у галоўным корпусе працуе бар з 10.00 да 16.00.

Запрашаем усіх студэнтаў і выкладчыкаў прыняць удзел у правядзенні дзёна эканамічнага факультэта.

Гутарка вучонага

КУРЭННЕ І РАДЫЯЦЫЯ

лаўнымі віноўнікамі развіцця злаякасных утварэнняў у чалавека, які курьць, з'яўляюцца радыеактыўныя палоніі і свінцы. Пры гэтым мясцовая доза альфа-абпраменьвання аналагічная той, якая выклікае рак бронхаў у шахцёраў уранавых распрацовак. А зусім ядаўна амерыканскім радыёфізікам Э. Мартэлам было ўстаноўлена, што гэтыя ізатопы ў небяспечных колькасцях адкладваюцца на ўнутранай сценцы крывяносных сасудаў, што, на думку вучоных, садзейнічае больш вяртанню развіццю атарасклярозу і звязаных з ім парушэнняў дзяенсці сардэчна-сасудзістай сістэмы.

Калі палоній у арганізме будзе сканцэнтраваны ў невялікім аб'ёме, то пад уплывам нават мінімальнай радыеактыўнасці ў куральшчыка моцна адбывацца пераўтварэнні асобных клетак у пухлінныя клеткі. Чым большы стаж куральшчыка, тым больш у яго арганізме накопліваецца палонію-210.

Падлічана, што пры выкурванні адной пачкі цыгарэт чалавек уводзіць у свой арганізм такую дозу радыяцыі, якая ў 5 раз перавышае дапушчальныя велічыні, устанавленыя міжнародным пагадненнем па абароне ад радыяцыі.

Па паведамленню Навуковага Камітэта па дзеянню атамнай радыяцыі (НКДАР)

сярод вялікай колькасці агентаў, здольных узмцаваць дзеянне радыяцыі на арганізм чалавека, тытунёваму дыму адпавядае адна з важнейшых роляў. Гэта таксама супадае з тым, што шахцёры ўранавых руднікоў, якія кураць, хварэюць ракам часцей у некалькі разоў, чым тыя, хто не курьць.

Абследаванне больш 100 тысяч жыхароў Японіі паказала, што верагоднасць развіцця злаякасных пухлін у жыхароў Нагасакі і Хірасімы, якія падвергліся радыяцыйнаму ўздзеянню ў выніку атамнай бомбардзіроўкі, вельмі ўзрастае пры курэнні. У першую чаргу, гэта рак страўніка, тоўстай кішкі, лёгкага.

Разам з іншымі кампанентамі тытунёвага дыму радыеактыўныя рэчывы вызначаюць курэнне як фактар генетычнага рызыкі, аб чым стала вядома ў апошнія гады. Радыенуклідны адносіцца да інгрэдыентаў тытунёвага дыму, які валодае мутагенным дзеяннем, г. зн. здольны вярнуць шкоду спадчынным структурам-генам і храмасомам. Выкурванне адной цыгарэты выклікае сотні тысяч мутацый у арганізме чалавека. Слабачку абаронныя механізмы арганізма спраўляюцца з гэтымі парушэннямі. Але з накапленнем такіх мутацый яны становяцца незваротнымі і моцна перадаюцца ў спадчыну або выклікаюць но-

ваўтварэнні ў таго, хто курьць. Падлічана, што генетычна змененых клетак у крыві чалавека, які курьць, у два і больш разоў вышэй чым у таго, хто не курьць. Разам з гэтым адбываецца пашкоджанне і храмасомаў — захоўніц генаў. З'яўляюцца так званыя храмасомныя аберацыі. Гэта ў значнай ступені з'яўляецца прычынай нараджэння дзяцей з той або іншай непаўнацэннасцю па віне бацькоў, якія кураць. У адных выпадках гэта паталогія праўляецца адразу пасля з'яўлення на свет ў выглядзе розных анатамічных дэфектаў, у іншых — праз гады.

Адсюль становіцца ўпаўне сразумельным, што курэнне як актыўнае так і пасіўнае (удыханне паветра, забруджанага тытунёвым дымам) у адных выпадках гэта паталогія праўляецца адразу пасля з'яўлення на свет ў выглядзе розных анатамічных дэфектаў, у іншых — праз гады.

Адсюль становіцца ўпаўне сразумельным, што курэнне як актыўнае так і пасіўнае (удыханне паветра, забруджанага тытунёвым дымам) у адных выпадках гэта паталогія праўляецца адразу пасля з'яўлення на свет ў выглядзе розных анатамічных дэфектаў, у іншых — праз гады.

А. КІЕНА,
заг. кафедры
фізіялогіі чалавека
і жывёліны,
доктар біялагічных
наву, прафесар.

КЛАССИКА ОСТРОСЛОВИЯ

ЭМИЛЬ КОРОТКИЙ

(1892—1963)

— Ему пришла в голову мысль, но, не застав никого, ушла.

— Ложь в отношениях между людьми подобна смазке для машины: она уменьшает трения.

— Так любила помогать друзьям в беде, что огорчалась, когда беды их проходили.

— У строителей воздушных замков всегда хватает стройматериала.

— Скульптор увековечил свою ошибку в мраморе.

— В геометрии он был бы тупым углом.

— Исписанная бумага либо дешёвее, либо дороже чистой. Смотря по тому, кто её написал.

— Соловей берет качеством, воробей — количеством.

— Мудрецы и кассиры одинаково спокойно относятся к деньгам.

— Часы бьют особенно по тому, кто медлит.

— Он из тех людей, которых приглашают только для того, чтобы за столом не было 13 человек.

— Повар мыслит порциями.

— Если ты хорош — будь собой. Если плох — будь кем-нибудь другим.

— Века были так себе, средние.

— Легкое отношение к жизни делает ее тяжелой.

— Злая собака мысленно лает даже тогда, когда молчит.

— Робинзон, у которого семь Пятниц на неделю.

— Есть люди, в присутствии которых невежливо быть талантливым.

— Комар в твоей комнате страшнее льва в Африке.

— Искусство — догадка о том, чего пока не знает наука.

— Природа не знает вро-ни.

— Гости сидели до тех пор, пока не вышли на пенсию.

— О жизни и о деньгах начинают думать, когда они подходят к концу.

— Бездарность легче прощают человеку, чем талант.

— Самое плохое в жизни то, что она проходит.

— Философы, как тарелки: либо глубокие, либо мелкие.

— Жена его походила на хороший будильник: была верна и не давала спать.

— Любимое, родимое, и все-таки — пьяно.

— Город, в котором тебе не везет, всегда кажется неинтересным по архитектуре.

— Младенец улыбался так кисло, точно его нашли в квашеной капусте.

— Он давно уже был известным писателем, но об этом никто не знал.

Выписала
Э. ЛІЗАРОВА.

Рэдактар Ул. ВАЛОГА.